

Johannes 20: 2,8,9

“Zij liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den anderen discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot hen: Zij hebben den Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben.

Toen ging dan ook de andere discipel er in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag het, en geloofde.

Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan.”

1 beproeving 2 bewijs 3 belofte

Gemeente,

Het begon die morgen van de 1^e Paasdag niet best voor Petrus en Johannes: Het was Pasen, maar het bericht kwam van Maria Magdalena: “Zij hebben de Heere weggenomen uit het graf en wij weten niet waar ze Hem gelegd hebben”. Pasen, maar wat een bericht voor de discipelen. Het lichaam van Jezus gestolen. Wat een indruk zal dat gemaakt hebben: verdriet, schrik, radeloosheid, onbegrip, vrees. Waarom gebeurt dit? Waarom heeft God dit niet voorkomen?

1 beproeving

Dat lijkt wel heel veel op wat velen van ons ervaren deze dagen op weg naar Pasen en nu op 1^e Paasdag zelf. We hebben de laatste tijd berichten gehoord over corona patiënten, corona opnames, coronabesmettingen, coronamaatregelen, corona doden. Zoveel besmettingen, zoveel doden. Wat maakt dat een indruk. We kunnen ons voelen als Petrus en Johannes die het bericht hoorden: “Ze hebben Zijn lichaam weggenomen en we weten niet waar ze Hem gelegd hebben.” Verdriet, schrik, radeloosheid, onbegrip, vrees. Voor je gevoel allemaal berichten en gevoelens die helemaal niet overeenstemmen met Pasen. Pasen, dat is het heilsfeit van leven, van vreugde. Waarom gebeuren dan al deze dingen, waarom heeft God dit niet voorkomen? Waarom toont Jezus niet dat Hij de dood heeft overwonnen? Het lijkt zo tegenstrijdig: Pasen in een tijd en een wereld van het coronavirus.

Waarom toont Jezus niet dat Hij de dood heeft overwonnen? Daarvoor ga ik even terug naar de preek van 14 dagen geleden 's avonds over zondag 17 van de catechismus. Toen hadden we het erover dat we Bijbels gezien ziekte en dood niet op zichzelf moeten zien. Bijbels gezien hebben die altijd te maken met minstens 2 andere zaken: de duivel en de zonde.

Je zou je de Bijbelse gegevens zo voor kunnen stellen. Er is het rijk van de satan waarin alle mensen van nature wonen. Dat rijk heeft drie wachtposten. Dus als je in dat rijk binnen wilt dringen om er mensen uit te

halen moet je die drie wachtposten eerst overwinnen. De eerste wachtpost is de zonde. De tweede wachtpost is de duivel, de derde wachtpost is de dood. En Jezus heeft met Zijn leven de zonde overwonnen, nooit aan de zonde toegegeven. Jezus heeft met Zijn sterven de duivel overwonnen. Want Jezus stierf als de Gehoorzame. En Jezus heeft en kon toen met Zijn opstanding de dood overwinnen. En nu Hij die drie wachtposten heeft overwonnen, kan Hij het rijk van satan binnengaan om daar zondaren uit te verlossen.

Dat geef tegelijk aan wat het eerste, grote nut van de opstanding van de Heere Jezus is. Hij heeft de dood overwonnen, ja, maar wat betekent dat? Wat hebben wij daaraan? In elk geval niet dat er sindsdien minder mensen meer sterven of helemaal geen mensen meer sterven. Ook niet dat er geen jonge mensen meer sterven. Ook niet dat er geen ziektes meer kunnen mogen die voor een piek in het aantal overlijdens zorgt. Ook niet dat mensen sinds Pasen allemaal 20, 30 jaar ouder worden. Nee, dat is allemaal niet veranderd door Jezus' opstanding. En waarom niet? Omdat de dood niet het eigenlijke probleem is van de wereld. De dood is een symptoom van een diepere nood.

Van de nood dat wij van nature in het rijk van de satan zijn, die bunker. Bewaakt door de duivel en door de zonde. Dat is de nood van ons mensen. En daar helpt langer leven niet aan. Daar helpen extra jaren van gezondheid niet aan. Als we allemaal ineens 150 jaar zouden kunnen worden, dan was het eigenlijke probleem nog steeds niet opgelost. De dood is symptoom, een vreselijk symptoom, van het diepere probleem, de diepere nood van onze zonde en ons verkeren in het rijk van de duivel. Wat zou het ons baten als we er allemaal 50 jaar bijkregen en dan toch nog met zonde voor God zouden komen? En dan toch nog als eigendom van de duivel de eeuwigheid in zouden moeten gaan? Met zonde voor Gods rechterstoel komen en als slaven van de duivel voor God verschijnen?

Of zou er genoeg aan hebben? Tjonge jonge, als ik toch eens 150 zou mogen worden. 150 jaar zou mogen leven en genieten. 150 jaar gezond zou mogen zijn en zo'n 85 jaar van mijn pensioen zou mogen genieten. Zou u daarmee geholpen zijn? Zou daar genoeg aan hebben? Alleen wie geestelijk blind is kan daar genoeg aan hebben. Bent u dat nog, zijn wij dat nog? Zo geestelijk blind dat we met 20 extra gezonde levensjaren tevreden zijn?

Dus we moeten deze dingen in zijn Bijbelse verband zien. Maar dat laat toch de vraag niet onderdrukken: waarom laat Jezus zulke berichten allemaal komen? Waarom laat Hij dat allemaal gebeuren? Want dat geeft toch het gevoel dat het helemaal geen Pasen geweest is. Dat laat je toch niet merken dat Hij leeft en is opgestaan? Het lijkt toch dat Hij helemaal niets van Zich laat

merken? Pasen in een wereld vol corona voelt zo tegenstrijdig en kan je Psalm 42 zo doen ervaren: o mijn ziel wat buigt g'u neder, waartoe zijt gij in mij ontrust? Helemaal geen Paasvreugde en Paasblijdschap.

Gemeente, we gaan weer terug naar Petrus en Johannes. Die zich ongeveer net zo gevoeld zullen moeten hebben. Maar was dat nou waar: dat Jezus helemaal niets van Zich liet merken? Ja, het was waar: Jezus verscheen hen niet, nog niet. Dat zou Hij later pas doen, maar op deze vroege Paasmorgen niet. Maar liet Hij daarmee niets van Zich merken? Dan gaan we eens verder lezen over deze discipelen.

2 bewijs

Nadat Petrus en Johannes dat bericht van Maria Magdalena gehoord hebben. Johannes en Petrus waren naar het graf gegaan. Naar het graf in de hof van Jozef van Arimathea. Dat was een soort kelder of grot waar je in naar binnen kon gaan. Johannes liep het hardste en kwam er het eerst. Inderdaad, de grafsteen was weg, de grafkelder lag open. Petrus was wat achtergebleven. Hoe zal dat gekomen zijn? Dat Petrus nu eens niet de eerste was? Daar kun je misschien eens over nadenken, jongens en meisjes, en thuis over praten. Zou je daar iets voor kunnen bedenken? Maar toen zij allebei bij het graf stonden en even gekeken hadden, toen ging Petrus wel het eerste naar binnen. En die riep, of die liet merken, hoe kan dit nou? En toen was Johannes zelf ook de grafkelder ingegaan en had het ook gezien: kijk het was zo gegaan, het lichaam van Jezus was helemaal in doeken gewikkeld. En om het hoofd een aparte doek. En wat zag Johannes? De doeken waarin Jezus gewikkeld was geweest lagen keurig opgestapeld. En die zweetdoek om Zijn hoofd lag helemaal apart, netjes opgerold. Maar, maar.....als vrienden Zijn lichaam hadden weggehaald, zouden ze het wel ingewonden hebben laten zitten. Als vijanden/dieven het gestolen hadden dan zouden die doeken een wirwar geworden zijn en afgerold liggen. Maar dan...maar dan....is Jezus niet weggenomen, niet gestolen, maar opgestaan! Hebben engelen het werk gedaan, heeft Jezus van binnenuit de doeken van elkaar geschoven en weggelegd. Hij is opgestaan. De doeken keurig opgerold, zijn de sporen die Hij achter heeft gelaten. Toen Johannes dat had gezien geloofde hij.

Zo was het gegaan, zo'n 50 jaar later herinnert Johannes het zich nog en schrijft hij het door de Geest geleid in zijn Evangelie. Mooi he, als je dat hebt. Dat er dingen in je geestelijk leven zijn die je 50 jaar later nog weet. Want dat grijpt zo diep in, dat doet zoveel met je. Zo aangrijpend is wat God doet in mensenlevens. Dan vergeet je dat nooit meer. Ik zou zeggen: waarom doet u niet net als Johannes? Schrijft u het op en laat het uw kinderen, kleinkinderen lezen. Of vertelt u het aan hen of aan anderen. En jongeren, kun

je je dat voorstellen? Dat dingen van het geloofsleven zo belangrijk voor je zijn, zo diep ingrijpen dat je dat over 50 jaar nog weet? Zo indrukwekkend is het, kan het zijn als God werkt.

Dus: Johannes en Petrus hebben Jezus niet gezien, maar ze hebben wel sporen gezien dat Hij leeft, dat Hij moet zijn opgestaan. De Levende Jezus had sporen achtergelaten. Sporen die bewezen dat Hij leeft en dat Hij daar geweest was.

Dus zo doet de Heere Jezus dat als Opgestane. Hij laat Zich niet zien, maar Hij laat wel sporen achter. Ik moet denken aan het volgende. De afgelopen weken hebben we op donderdagmiddag een uitzending verzorgd via kerkradio, kerktelefoon, internet vanuit de Oude School. Dat liep eerst niet zo best met het geluid. Daar zou iemand, broeder de Kloet iets aan doen. Andere apparatuur, betere aansluiting enz. En toen ik op een keer donderdagmiddag de Oude School binnenkwam, inderdaad, daar stond andere apparatuur, andere aansluiting. Toen wist ik: broeder de Kloet is hier geweest. Ik heb hem niet gezien, al weken niet, maar toen alles zo klaarstond wist ik zeker: hij is hier geweest, hij is aan het werk geweest.

Dat bedoel ik. Dat je kunt zien: hier is Jezus geweest. De Opgestane, de Levende. Ik zie Hem wel niet, maar Hij heeft wel sporen achtergelaten waaraan ik het kan zien. En die zich maar op één manier laten verklaren: Dat Hij hier geweest is en dat Hij is opgestaan en leeft. Welke sporen laat Jezus achter? Waaraan kun je zien dat Hij leeft? Waaraan kun je dat merken, waaruit kun je dat afleiden?

Denk aan dat voorbeeld van die bunker. Jezus heeft zonde, duivel en dood overwonnen en kan nu die bunker, dat rijk van satan binnengaan en daar zondaren weghalen. Hoe? Door wedergeboorte en geloof.

Ziet u de sporen? Morgen zouden er 6 jongeren openbare geloofsbelijdenis af te leggen. Is dat geen spoor van de Levende? Is Jezus daar dan niet geweest? Als zondaren aan satan ontruikt zijn, als zondaren verlangen God te eren en te dienen? Hebt u daar een andere verklaring voor dan deze: dat Jezus leeft! Ja, kun je zeggen of denken, maar er komen mensen tot het geloof in Allah of een andere godsdienst, dus bestaat die dan ook? Nou, daar is wel verschil tussen. Elke religie kun je vanuit jezelf aannemen, want die sluit ergens aan bij je verdorven vlees en verduisterd verstand. Maar het christelijk geloof en het christelijke leven staat zo haaks op onze zondige aard, vernedert je zo, gaat zo tegen onze gezindheden in, daar moet Goddelijke kracht aan ten grondslag liggen. Dat doe je niet vanuit jezelf, daar kies je nooit voor vanuit jezelf, dat is werk van Jezus, Die leeft. Die overzet uit de dood in het leven.

En nog belangrijker: is uw, jouw, mijn leven een spoor van Hem, Die leeft. Is mijn eigen leven een bewijs dat Jezus leeft? Heere, het leven dat ik leef, is alleen te verklaren vanuit de levende Jezus! Zonder dat Hij als Levende in mij gewerkt had, is mijn leven niet te verklaren? Is uw leven een spoor van de Levende?

En als u geloven mag, en u mag dat al 2 dagen, of 20, of 2 jaar, of 20 jaar? Hoe komt dat? Door alles heen in het geloof gebleven? Dat komt door de Levende Paasvorst. Door ziekten, drukke tijden, coronatijden heen en nog steeds geloven. Dat is een spoor van Hem Die leeft!

En wat dacht u van de vervolgde Kerk? Waar christenen volhouden en blijven belijden onder marteling, opsluiting, gruwelijke strafkampen en zeecontainers. Als je daarvan leest, dat moet je echt doen, is dat geen spoor van Jezus, Die leeft? Dat Hij Zijn leven en Zijn kracht bewijst? Sporen van Jezus, Die leeft.

Sporen die aangeven: het is zeker weten waar. Jezus leeft, Hij is opgestaan! De sporen bewijzen het. Hij brengt zondaren tot geloof. Hij bewaart in het leven met de HEERE. Hij leeft.

Laat dan ons gebed zijn: Heere Jezus, Levende Koning, doe het ook aan anderen. Toon Uw macht, laat sporen achter. Wilt U sporen achterlaten? Door velen te trekken uit de bunker in het licht van het leven met U. Dat de coronacrisis daarvoor gebruikt mag worden. Wilt U Uw spoor trekken door ons gezin, door onze gemeente, door ons land en volk heen.

Bij een levende Jezus hoort een biddende Kerk. Een Kerk die bidt dat Hij Zijn sporen trekt, dieper en breder. Of moet Hij zeggen: Waarom roept u Mij zo weinig aan? En met zo weinig verwachting, zo weinig volharding.

Jezus leeft. En dan nog onbekeerd zijn? Terwijl zoveel zondaren net zo, erg als u, wel tot geloof zijn gekomen. Terwijl zoveel zondaren, even hard van hart als jij, wel geloven. Dat heeft maar 1 oorzaak: u valt Hem niet te voet, je wilt niet van je onwil af.

Ja, maar dan toch die vraag: Waarom laat Jezus Zich niet zien? Waarom heeft Jezus Zich die 1^e Paasdagmorgen niet vroeg laten zien aan Petrus en Johannes, nog voor Maria Magdalena kwam met haar bericht, of direct daarna. Dan zouden ze toch direct verzekerd en verblijd geweest zijn? Waarom laat Jezus Zich niet zien, ook nu. Dat zou het toch veel makkelijker maken om overtuigd en verblijd te leven? Juist ook in moeilijke tijden zoals nu?

Omdat dat de weg is die God met ons gaat in deze bedeling. De weg van het geloof. Wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen. Het is Gods beschikking dat wij hier geoefend worden in geloof en dat het aanschouwen pas gebeuren zal in het toekomstige leven. Wij moeten leven en leren leven door geloof. Dat is manier van leven met God hier en nu, al sinds de zondeval en tot aan de wederkomst. En leven door geloof is steunen op het Woord. En dat moesten Petrus en Johannes leren.

3 belofte

Daarvoor gaan we weer naar Johannes kijken. Hoe hij dat beschreven heeft. Hij heeft beschreven hoe hij tot geloof in Jezus' opstanding was gekomen door die sporen van die doeken. Toen geloofde hij dat Jezus opgestaan was. En dan schrijft Hij erachter: want zij, wij, wisten nog de Schrift niet dat Hij van de doden moest opstaan. Daarin geeft hij antwoord op de vraag: waarom duurde het zo lang? Waarom had hij niet toen Maria Magdalena kwam vertellen dat het graf leeg was niet gedacht: natuurlijk, Jezus is opgestaan! Waarom was hij niet op die zondagmorgen blij wakker geworden, en had hij niet een palmtak genomen en was hij niet naar de anderen gegaan en had hij niet gezongen: de steen die door de tempelbouwers.... Waarom niet? Waarom nu pas?

Omdat zij nog de Schrift niet wisten. Omdat wij de Schrift niet weten. . Omdat de Schrift, de Bijbel, het heeft gezegd. Dan wijst Johannes dus niet eens op de aankondigingen die Jezus Zelf had gedaan dat Hij na drie dagen zou opstaan, maar op het Oude Testament. Psalm 16, 21, 110, 118, Jesaja 53, Hosea 6:3, de algehele lijn met name in de Psalmen, dat de rechtvaardige zal worden uitgered. Psalm 22 bijv ook. Als Johannes de Schrift geweten had, wil hij zeggen, dan had ik veel eerder geloofd dat Jezus was opgestaan. Dan had ik met verwachting naar die Paasmorgen toegeleefd. Dan had ik gezongen met heel mijn hart, ik was met palmtakken naar het graf gegaan of ik had met vreugde Zijn verschijning verwacht. Al was dan Maria Magdalena gekomen met haar bericht, ik zou geloofd hebben.

Wat is dat dus belangrijk. Om de Schriften te kennen en bij de Schrift te leven. Ook nu, voor ons. Dan zou ik weten dat er plagen, ziekten, pestilentien over de aarde zullen gaan. Dan zou ik weten dat dat de ween zijn van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dan zou ik weten dat de Heere daardoorheen Zijn kinderen toebereid en leert uitzien naar Zijn komst. Dan zou ik weten dat de schepping zucht als in barensood, verwachtende de openbaring van de heerlijkheid der kinderen Gods. Leven bij de Schrift. Dat geeft rust en houvast en troost.

Terwijl de wereld zal bezwijken van angst. De volken zullen bezwijken van angst vanwege de dingen die geschieden zullen. En de overheden en de groten zullen zich verstoppen in de rotsen en zeggen: bergen valt op ons. Ik heb het al eerder gezegd: ik denk dat het nog veel erger wordt. Dat God nu met Zijn vingers knipt, maar ook nog met Zijn vuist op tafel gaat slaan en alle volken zullen niet weten waar ze het zoeken moeten. Behalve Gods kind dat leeft bij het Woord. Het gaat naar de heerlijkheid toe en God oefent mij om die te verwachten. Al zie en voel ik het tegenovergestelde, berichten die mij angstig en radeloos zouden maken, ware het niet dat.....de Schrift mijn kompas zou zijn.

Dat is ook wel heel iets anders dan het leven van die mensen die zeggen: och, het zal wel meevallen. Een gezonde, sterke jonge vent of meid als ik die hoeft niet zo bang te zijn. Allemaal bangmakerij. En dit gaat heus wel weer over en dan duurt het weer lang genoeg voor er weer iets komt en dan zijn we weer deskundiger en slimmer, ik laat me niet bang maken. Dat heeft het Woord tegen, dat is steunen op illusies, daarmee val je om.

Leven bij de Schrift. Leven bij het Woord. Dat Jezus, de Opgestane Gods beloften vervult, ook door de crisistijden van de wereld heen. Trouwens, ook door crisistijden van je eigen leven heen. Als je niets voelt, niets ervaart, alles tegenstrijdig is en tegenstrijdig voelt. Ook dan geldt: leven bij het Woord, leven bij de beloften van de Schrift. Die de Opgestane zal vervullen. Ik heb gebeden dat uw geloof niet zal ophouden. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik zal het ook voleindigen!

Zo leven, leven op de Schrift. Dat is leven dat leert verlangen om te zien. Nu leven door geloof, eens door aanschouwen. En gaandeweg wil dat verlangen wel gewerkt worden: om Hem te zien. Jezus te zien, de Opgestane. Die voor mij leed en stierf. Die mij als Levende overzette uit de bunker in het rijk van God. Die mij vasthield dag in dag uit door alle tijden heen. O, wat zal dat zijn als ik Hem straks mag zien? Wat kun je daarnaar verlangen. Wat kun je verlangen je geliefde weer te zien, je oude oma, je vrienden. We gebruiken skype, videobellen om elkaar toch te kunnen zien. Maar om nu straks Jezus te zien. De Levende met de wonden in Zijn handen.

Deze bedeling wil de HEERE doen leven in geloof om uit te zien naar het aanschouwen. Eens Hem zien en ten volle genieten van die aanblik! Dat is zoals God de weg bepaald heeft. Nu door geloof, op weg naar het aanschouwen.

Ja, uiteindelijk gaat het hierom: niet of dat ik lang leef, of ik geen corona krijg, of ik gezond ben. Want met alles kan ik nog steeds in die bunker zijn.

Het gaat uiteindelijk hierom: of ik van Hem ben. Bewijs, spoor van Zijn opstanding. Uit de bunker verlost. Op weg naar het eeuwig aanschouwen.

Weet u, weet jij, weet ik dat?

Amen